

**Bilag 3.****Boligkommissionen af 1918.**

København, den 29. Maj 1920.

I Besvarelse af det høje Ministeriums Skrivelse af 20. April angaaende en af Fællesorganisationen af almennyttige Boligselskaber indsendt Resolution skal man meddele, at alle Kommissionens Medlemmer i Overensstemmelse med dens Skrivelse af 14. April d. A. til Indenrigsministeriet anser de urolige Forhold i Byggefagene og de af andre Forhold bevirkede Standsninger for den væsentligste Hindring for Byggevirksomheden; det har herved særlig Betydning, at Opførelsen af et Hus kræver Samvirken af en lang Række Fag, hvis Standsning hver for sig kan tvinge de andre til at standse. Man henviser i saa Henseende til den nævnte Skrivelse, hvori er redegjort for en Del af Aarsagerne til Byggeriets hittidige Fordyrelse og Forsinkelse med deraf følgende unødige Forøgelse af Kapitalanvendelse og Renteudgifter; navnlig kan paapeges Mangelen af Leverance- og Entreprise-Kontrakter uden Forbehold samt eksempelvis oplyste Tilfælde fra adskillige Byer om Hindringer fra Fagforeningernes Side for Tilgang til Byggefagene. Inden der f. Eks. ad de Veje, som af Kommissionen er tilraadet i ovenfor nævnte Skrivelse til Indenrigsministeriet, er truffet Foranstaltninger til at hindre en Udvikling, der unødigt vil fordyre Boligerne, anser Kommissionen det for uforsvarligt, at der af Administrationen udredes yderligere offentlige Tilskud, som eventuelt kommer uheldige Formaal tilgode. Kommissionen har i øvrigt igangsat en Indsamling af Oplysninger om typiske Forsinkelser, og skal, saa snart disse foreligger, gøre Ministeriet bekendt dermed.

Næst disse Forhold anser Kommissionen for Tiden Mangelen paa Laane-kapital for den værste Hindring for Byggevirksomheden, og kan derfor varmt anbefale Resolutionens Udtalelse om Udlaan af Statskassen. Allerede i Skrivelse af 2. Oktober 1919 har Kommissionen henledet Ministeriets Opmærksomhed paa Kapitalmangelen uden dog at foreslaa Laan fra Staten. Denne Mangel har imidlertid senere udviklet sig til at være af næsten prohibitiv Karakter, og efter de nylig fremkomne Oplysninger om Tillægsbevillingsloven for 1919—20, og efter at Finansloven for 1920—21 er vedtaget med et Overskud paa 95 Mill. Kr., mener Kommissionen, at selv om andre Forhold og Krav maa ventes at lægge Beslag paa en væsentlig Del af disse Penge, saa kan Boligforsyningen dog med særlig Ret vente, at der bliver taget Hensyn til den. I Forhold til f. Eks. Fødevarerforsyningen har Boligforsyningen hidtil kun opnaaet en meget beskeden Støtte af Statskassen, men Boligmangelen er ikke blot en Ulykke for mange Tusinde Mennesker, der direkte rammes af den, men ogsaa en alvorlig Kilde til Uro i betydelige Samfundslag. Man kan tilføje, at den svenske Regering i Følge Indberetning fra det danske Gesandtskab i Stockholm i Marts d. A. har foreslaaet anvendt 270 Mill. Kr., deraf 172 Mill. Kr. af Statskassen til Opførelse af Boliger.

Angaaende Resolutionens Ønske om nærmere Forbindelse mellem de Ministerier, der forvalter Tilskudene til Boligbyggeriet, skal man henvide til Kommissionens i samme Retning pegende Skrivelse af 20. Juni 1919.

Loven af 30. Juni 1919 om Statstilskud foreslaar Kommissionen forlænget i et halvt Aar; man agter nemlig senere at fremkomme med Udtalelser om den i Resolutionen omtalte Boligbank og den ligeledes omtalte Husleje-Udjævning,